

var det ærede Medlem Hr. N. Neergaard med til i sin Tid at give en saadan Bemyndigelse, at han, hvis der paa en Konto ikke blev forbrugt helt og fuldt, hvad der var bevilget paa den, kunde overføre det ikke forbrugte til en anden Konto og bruge det dér. Saaledes var det ærede Medlem sindet den Gang. Jeg har villet anføre dette, fordi jeg synes, det kaster noget Lys over det ærede Medlems Betænkkelighed.

Det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard udtalte sig i Gaar for, at man skulde erstatte en Del af de bevilgede Baner med Automobiler. Sidste Aar, da vi behandlede Forslaget om Anlæg af Baner i Sønderjylland, vilde det ærede Medlem have flere Baner, end der blev vedtaget, da kunde det ærede Medlem ikke nøjes med at faa en Bane, der gik fra Rødding op til Vejen, han vilde ogsaa have en Bane til Holsted. Da han ikke fik sit Hjertes Ønske opfyldt om at faa en Bane op til Holsted, synes han aabenbart nu at mene, at det kan være det samme med at faa Banen fra Rødding op til Vejen. Han siger: Vi vedtog nu i Foraaret en Del Baner i de sønderjydske Landsdele, det er ogsaa tvivlsomt, om de vil blive bygge alle sammen. Han har nemlig forud udtalt, at det var tvivlsomt, om en Del af de Baner, som var bevilget i 1918, vilde blive bygget.

Jeg udtalte under Jernbanelovens Behandling heri dette høje Ting, at hvis disse Baner ikke blev bygget af Staten eller Staten tog Part i et eventuelt Underskud, saa vilde disse Baner vanskeligt blive bygget, saa vilde Forslaget kun blive en Skueret for Befolkningen. Det synes jo, som om det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard nu har noget af den samme Opfattelse. Jeg tillod mig derfor ved Jernbanelovens tredie Behandling at stille Forslag om, at Staten skulde tage sin Part af Underskuddet i Forhold til dens Part i Anlægget, hvis der blev noget Underskud. Jeg skal ikke uddybe dette nærmere. Jeg har gjort det ved den nævnte Lejlighed, og jeg henviser til mine Udtalelser dér. Jeg havde foretaget en Undersøgelse af, hvad det vilde komme til at betyde for Statskassen, hvis den skulde tage Part i Underskuddet ved samtlige de private Baner her i Landet, som drives med Underskud, og det Forslag, jeg saa stillede, var saalydende: „For Statskassens Bidrag til disse Jernbaneanlæg bliver der af Bevillingshaverne at udstede særlige Forskrivninger, ifølge hvilke Statskassen for sine Bidrag nyder samme Ret som Andels-haverne, Amts-, By- og Landkommuner, til at faa Del i et eventuelt Overskud og har samme forholdsmæssige Pligt til at deltage

i de enkelte Baners Underskud, hvis saadant forekommer.“

Det er mig bekendt, at de Privatbaner, som drives med Underskud, har rettet Henvendelse til den højtærede Trafikminister med Anmodning om Støtte. Jeg tillader mig derfor at forespørge den højtærede Trafikminister, om han er tilbøjelig til at fremsætte et Forslag, hvorefter Staten som Andels-haver ikke blot tager sin Part af Overskuddet ved Privatbanerne, men ogsaa del-tager forholdsmæssig i Underskuddet. Det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen var inde paa Spørgsmaalet, og han savnede en Bevilling paa Finanslovsforslaget til disse Baner. Jeg vil mene, at forinden der kunde komme en Bevilling paa Finansloven til disse Baner, maatte der først være en Lov, hvorefter denne Bevilling opførtes. Men jeg forstaar af den Interesse, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen og det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard viste for Privatbanerne i de sønderjydske Landsdele, at hvis et Forslag fremkom, vilde det kunne ventes, at disse ærede Medlemmer vilde arbejde for at faa et saadant Forslag gennemført og ikke, saaledes som de gjorde i Fjor, vilde stemme imod det.

Jeg skal derefter fremdrage en Sag, som blev drøftet paa Købstadforeningens Repræsentantskabsmøde den 25. Januar dette Aar. Den angaar den højtærede Justitsminister. Jeg havde den Ære at være Ord-fører ved denne Sags Drøftelse paa Købstadforeningens Møde. Det var fra Kolding, at Henvendelsen var sket til Købstadforeningen om at tage sig af det Spørgsmaal, som jeg her skal omtale. Man mente i Kolding, at man fra Politimesterens Side misbrugte det kommunale Politi til at udføre Arbejder, som er rene Stats-anliggender. Forinden Retsreformen blev ført ud i Livet, var der 3 Politimestre i Kolding. Disse 3 Distrikter, om jeg saa maa sige, blev slaaet sammen til eet, og vi fik altsaa 2 Dommere og 1 Politimester, og Politimesteren skulde kun have med det rent politimæssige at gøre. Men ind under Politimesteren blev lagt Lægds-væsenet og Registreringen af Motorkøretøjer. Vi fandt det urimeligt, at vore Politibetjente, som vi skulde have til at vaage over, at der var Orden paa Gaderne, og at Love og Vedtægter blev overholdt, sad paa Kontoret og førte Lægdsvæsenets Bøger, Skemaer, Korrespondancer, Registrering af Motorkøretøjer o. s. v., og vi rettede derfor en Henvendelse til Amterne om at deltage i Udgifterne til dette Arbejde, idet det Arbejde, de paagældende ud-